

Povezavo na nocojšnjo spletno sv.mašo iz naše župnijske kapele mate na naši spletni strani: <http://zupnija-tomaj.rkc.si> takoj na prvi strani.

Na sveti večer in na Božič bosta na spletu dve posebni izdaji OZNANIL z duhovnimi spodbudami ob praznični BOŽJI BESEDI. Teksti so v tiskanih oznanilih zaradi dolžine težje berljivi, lahko pa si jih ogledate na povezavi vipavska.eu - pod zavihkom TRENDI.

ŽELIM VAM BOGATO DUHOVNO PRIPRAVO NA BOŽIČNI PRAZNIK. MIRU in ZDRAVJA. BOŽJI BLAGOSLOV IN VARSTVO BOŽJE MATERE MARIJE NAJ OBJAME VSE VAS.

ŽUPNIJA TOMAJ
OZNANILA ZA: TOMAJ AVBER in KAZLJE
SVETI VEČER 2020 B

Štev.:52a/LETO VIII.

24. DECEMBER 2020

Mt 1,1-25

Z rojstvom Jezusa Kristusa pa je bilo takóle:
Njegova mati Marija je bila zaročena z Jožefom; in preden sta prišla

skupaj, se je izkazalo, da je noseča od Svetega Duha. Njen mož Jožef je bil pravičen in je ni hotel osramotiti, zato je sklenil, da jo bo skrivaj odslôvil. Ko je to premišljeval, glej, se mu je v sanjah prikazal Gospodov angel in rekel: »Jožef, Davidov sin, ne boj se vzeti k sebi Marije, svoje žene; kar je spočela, je namreč od Svetega Duha. Rodila bo sina in daj mu ime Jezus, kajti on bo svoje ljudstvo odrešil grehov.« Vse to pa se je zgodilo, da se je izpolnilo, kar je Gospod rekel po preroku: »Glej, devica bo spočela in rodila sina in imenovali ga bodo Emanuel, kar pomeni Bog z nami.« Ko se je Jožef zbúdil, je stóril, kakor mu je naróčil Gospodov angel. Vzel je svojo ženo k sebi in ni je spoznàl, dokler ni rodila sina; in imenoval ga je Jezus.

Telefon: **041 649 617**; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>. TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; Tel.: **041 302 147**; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

NOČ RAZODETE BOŽJE LJUBEZNI

Noč je ustvarjena za ljubezen, je tisti čas, ko bolje prepoznamo tisto, kar nam preprečuje dan. Nekateri zvoki ali zvoki, ki jih podnevi ne zaznamo, se v tihih nočnih urah posnamejo in reproducirajo brez skladnosti ter nam tako razkrijejo, kar nam dnevne ure ne dovolijo slišati in asimilirati. Konec koncev je noč obdobje umirjenosti in razmišljanja, v katerem je mogoče razmisлити o dogodkih dneva, ki je pravkar minil, ali o splošnih dogodkih našega življenja. Nicolaj Berdiajev je dejal, da „Noč ni nič manj čudovita kot dan, ni nič manj božanska. Ponoči zvezde svetijo močno in prinašajo razodetja, ki jih dan prezre.“

V resnici, ne glede na posamezne smrtne dogodke in bolečino, ki so v njej, Biblija v nočnih urah opisuje glavna božja dejanja odrešenja, kot sta pobeg iz Egipta in prehod Rdečega morja, še bolj vznemirljiv je prehod iz smrti v življenje v Jezusovem vstajenju, ki se zgodi "zgodaj jutraj" še v objemu noči.

Ponoči se je zgodil življenjski triumf, ki je res najbolj vzvišen dogodek, pa tudi to, kar Pavel imenuje "polnost časa", v katerem je "Bog poslal svojega Sina, rojenega iz žene, rojenega po postavi, da odkupi tisti, ki so bili pod zakonom, da smo bili lahko kot otroci posvojeni (Gal 4. 4 - 5). "Polnost časa" kaže na ugoden trenutek, ki ga je Bog izbral za izvedbo pomembne intervencije, in ta trenutek se uresniči med verjetno nadležno nočjo v Betlehemu v Judeji: rodi se otrok, ki izpolni obljube, ki so že od časa oddaljeni bili naslovljeni na izraelsko prebivalstvo in celotno človeštvo. Izpolnila se je Izaijeva mesijanska prerokba o »Devici, ki bo rodila sina, ki se bo imenoval Emanuel, torej Bog - z nami.

Izjemen in edinstven dogodek, ki nas pusti zmedene in presenečene, a hkrati nas ne preseneča, če pomislimo, da sta v Bogu vsemogočnost in ljubezen združeni v edinstveni in neločljivi kombinaciji. Če je Bog zaradi ljubezni do človeka ustvaril vesolje, tako da jih je postavil v središče stvarstva, ni verjetno, da bi Bog lahko postal človek sam in sledil našim izkustvom. Toda pozor: Bog se ni učlovečil v podobi junaka, ki se je pojavil prevladujoč in nespremenjen skoraj od nikoder, kot se govori o nekaterih mitoloških likih, ni se pojavil na svetu, da bi potrdil svojo moč in se ni vsiljeval mogočno in s poudarkom na moški drži, tako da bi trepetali in ponižali podrejene. Bog je hotel prevzeti človeštvo v vseh njegovih razsežnostih, ne da bi izpustil kakršno koli, namerno izbiro skromnega in zapuščenega otroštva. Zato je hotel biti otrok šibkega in ranljivega otroštva. Bog je tako vsemogočen, da se lahko rodi iz maternice device in daje Otroka, "zasužnjene" v oskrbo dveh zemeljskih staršev, in je tako svojo ljubezen, pokazal ne zase, ampak za dobro človeka.

Tako da se človek ne zmore znajti sam na teh zahrbtnih življenjskih poteh, tako da ima zaupanja vrednega spremljevalca v osebi utelešene Besede in da čuti, da ga vodi in vodi na najbolj preprost in nenavaden način. Kakšna boljša usmeritev za človeka kot to, da je Bog postal človek? Ljubezen je edini razlog, da je Bog postal Otrok, ko je vstopil v skromen družbeni kontekst in pobegnil od preganjanja takoj, ko je prišel na svet. Nobenega drugega verjetnega razloga ni, ki bi lahko opravičil božjo zemeljsko pot z nami.

Beseda, Modrost Očeta, ki se je hotel podrediti dvema staršema, da bi se lahko učil. On, Pot, Resnica in Življenje, avtor življenja (Apd 3,15), Stvarnik sveta z Očetom in Duhom od večnosti, se je hotel roditi v mesu in prevzeti človeško življenje. On, oče in premišljen ustvarjalec, je hotel biti njen sin, ki je bil njegova hči, zaslužnjak z očetom, ki ga je izučil v skromni poklicni umetnosti preprostega rokodelca.

Božja beseda v učlovečenju je dobila določeno družbeno razsežnost, družino, rod, vendar jaslice že izražajo, da so v tem Otroku vsi rodovi in vsi narodi poklicani skupaj in da nihče ni izključen iz občestva.

V zvezi s tem mi je všeč Ratzingerjeva ideja, ki slavne jaslice vola in osla identificira z dvema specifičnima kategorijama ljudi, Judi oziroma pogani, kot da bi označila dva povsem nasprotna kulturna izvora, ki sovpadata in prepletena v harmoniji: vsa ljudstva, ne glede na raso ali narodnost ter politično in geografsko pripadnost, blagoslovi Otroka, ki premaga vse razdalje in odpravi vso diskriminacijo, ustvarja občestvo med vsemi in vabi k občestvu v globalni izmenjavi. Ko se otrok rodi v družini, še posebej, če je prvorojenec, je na tak ali drugačen način vedno prinašalec miru in spokojnosti v hišo, kjer pride na svet.

Rojstvo otroka pomeni, da se nesoglasja in konflikti med zakoncema odložijo, da bi se z veseljem in predanostjo osredotočili nanj, je treba odstraniti zamere in nesoglasja ter se dobro razumeti. Še več, Otrok, ki se je rodil za združevanje ljudstev in skupnosti, je lahko le nosilec miru in pravičnosti in se lahko identificiramo samo s to novo perspektivo.

Če bi si vsi današnji dogodek zamislili v skladu z neodtujljivo perspektivo vere, ne da bi dali zmago potrošniški družbi in poganskemu poslu, bi se resnično poistovetili s čustvi v razkrivajočem dejstvu Božjega učlovečenja z nami iz edinstvene božje ljubezni do nas.

Če bi bila naša vera resnično zakoreninjena in bi izhajala iz resničnega in iskrenega spreobrnjenja, ki bi nas pripeljalo do razmišljanja o Bogu, bi bili resno prepričani, da je tisto, kar nas zadeva, edinstven in neponovljiv dogodek, vznemirljiv čudež, do katerega ne bi smeli ostati ravnodušni nad privilegiji, ki smo jih prejeli: Bog je postal človek za nas, in tudi zares zame. Za vas in za vse. Posledično bi svoje življenje radikalno spremenili s spreminjanjem občutkov, prepričanj, osebnih konceptov, sam dogodek pa bi nas naredil vesele mirovnike, potem ko bi se povsod vlil mir in spokojnost.

Otroški dogodek bi se nas neizprosno dotaknil in naenkrat bi bili tudi mi v presoji odrasli, saj je Bog "modrost tega sveta obrnil v norost", kot pravi apostol Pavel (1 Kor 1,20).

Na božič je treba nujno odpraviti konflikte in delitve, izpustiti napetosti in medsebojne spore, premagati trenja in medsebojnega nezadovoljstva in najprej razčistiti našo dušo, da bi skupaj z Novorojenim postali konstruktivni delavci in prinašalci miru in spokojnosti.

Kljub stiskam in mnogim nedorečenostim sedanjega časa ali tihemu trpljenju v samotah naših odnosov vam želim blagoslovljenje praznike.